

τινουπόλεως Φιλοθέου. 'Ἐν τέλει δὲ τοῦ χειρογράφου σημειοῦται· „Ἐγραψα ἐγὼ Ἰωάννης Ἰωνᾶς ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῶν Παρισίων ἔτει 1721· πεμψθεὶς (ὅ κώδηξ) τῷ σοφωτάτῳ ἀββᾷ Βιγνονίῳ Ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἐπτακοσιοστῷ εἰκοστῷ τετάρτῳ ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ ἡρξάμενα τὸν Θεῷ ἐρμηνεῦται Γαλλιστὶ τὸ βιβλίον τούτο ἐγὼ καὶ ὁ λογιώτατος Σαλομῶν Νέγρης“.

σελ. 438. Ἀναστάσιος ὁ Γόρδιος πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ Σάθα μνημονευομένων συγγραμμάτων συνέγραψεν ἔτι 1) Βίον τοῦ διδασκάλου του Εὐγενίου τοῦ Αἰτωλοῦ. 2) Βίον Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως (Βλ. Βενδότη Προσθ. Ἐκκλ. ίστορ. Μελετ. σελ. 68 καὶ 141). Ἀντίγραφον δὲ τοῦ κατὰ Μωάμεθ Ἐγχειριδίου τοῦ Γορδίου σώζεται παρὰ τῷ Κυρίῳ Σοφοκ. Οἰκονόμῳ τῇ ἔξῆς ἐπιγραφῇ.

„Βιβλίον κατὰ τοῦ Μωάμεθ καὶ τῶν Λατίνων συντεθὲν (ώς βεβαιοῦται οἱ εἰδότες) παρὰ τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου Ἀναστασίου Γορδίου, τοῦ ἐξ Ἀγράφων, καὶ ἦν μέχρι τῆς ἐκείνου μακαρίας τελευτῆς πεψυλαγμένον ἐν ἀπορρήτοις δι' αἰτίαν, ἦν ἡ μακαρία ἐκείνη οἵδε ψυχή· ἐφανερώθη δὲ καὶ ἐδόθη τοῖς αἴρουμένοις μεταγράψαι παρὰ τῶν προσηκόντων ἐκείνῳ μετὰ τὴν εἰς Θεὸν ἐκδημίαν αὐτοῦ. Περιέχει δὲ θαυμαστά τινα καὶ ἀξιομνημόνευτα, φρικώδη τε καὶ δέος οὐ τὸ τυχὸν ἐμποιοῦντα τοῖς ἐκεμένως ἐντυγχάνουσι, ἀτε τὰ τῆς καθ' ἡμᾶς ἐλεεινῆς γενεᾶς θρηνώδη τορῶς διηγούμενον καὶ παριστῶν σαφέστατα ταύτας εἶναι τὰς τῆς ἀποστασίας ἡμέρας“.

Μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν ἔπειται ἡ ἔξῆς σημείωσις.

„Ἴσον ἀπαράλακτον τῆς διαθήκης καὶ θεολογικῆς ὄμολογίας τοῦ σοφωτάτου καὶ ἀοιδίμου φωστῆρος καὶ μεγάλου διδασκάλου Κυρίου Ἀναστασίου Γορδίου τοῦ ἐξ Ἀγράφων, ἐκ κώμης μεγάλων Βρανιανῶν· ὅστις ἐξέλιπε τῆς παρούσης ζωῆς ἐβδόμη τοῦ Ἰουνίου μηνός (τῷ αψιθ') ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτῳ, ὥρᾳ πέμπτῃ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῇ τὸ ιερὸν καὶ καθαρώτατον αὐτοῦ σῶμα τῇ